

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2014 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Transportes Jordi Besora, SL κατά Generalitat de Catalunya

(Υπόθεση C-82/12) ⁽¹⁾

(Έμμεσοι φόροι — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Ορυκτέλαια — Φόρος επί των λιανικών πωλήσεων — Έννοια του «ειδικού σκοπού» — Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στις αυτόνομες κοινότητες — Χρηματοδότηση — Προκαθορισμένη διάθεση — Υγειονομικές και περιβαλλοντικές δαπάνες)

(2014/C 112/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Transportes Jordi Besora, SL

κατά

Generalitat de Catalunya

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 76, σ. 1) — Ορυκτέλαια — Ειδικός φόρος επί των λιανικών πωλήσεων ορισμένων υδρογονανθράκων — Έμμεσοι φόροι εκτός των ειδικών φόρων καταναλώσεως — Φόρος με τον οποίο επιδιώκεται σκοπός δυνάμενος να επιτευχθεί με άλλον εναρμονισμένο φόρο — Φόρος που καθιερώθηκε ταυτόχρονα με την εν λόγω μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στις Περιφέρειες και αποσκοπεί, εν μέρει, να καλύπτει δαπάνες των Περιφερειών που συνδέονται με τις μεταβιβασθείσες νέες αρμοδιότητες — Αμιγώς δημοσιονομικός σκοπός

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα φόρο επί των λιανικών πωλήσεων ορυκτελαίων, όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης φόρος επί των πωλήσεων ορισμένων ορυκτελαίων (Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos), ο οποίος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επιδιώκει ειδικό σκοπό κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, καθόσον ο φόρος αυτός, ο οποίος προορίζεται για τη χρηματοδότηση της ασκήσεως, εκ μέρους των οικείων αρχών τοπικής αυτοδιοικήσεως, των αρμοδιοτήτων τους στον τομέα της υγείας και του περιβάλλοντος, δεν αποσκοπεί ο ίδιος στη διασφάλιση της προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2014 — Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, πρώην Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-132/12 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώτα ενισχύσεων που έχουν θεσπιστεί υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης — Απόφαση με την οποία το καθεστώς χαρακτηρίζεται συμβατό — Δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει οι εθνικές αρχές προκειμένου να συμμορφωθούν προς το δίκαιο της Ένωσης — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Προσφυγή ακυρώσεως — Προϊποθέσεις παραδεκτού — Έννομο συμφέρον — Ενεργητική νομιμοποίηση — Αποδέκτες τους οποίους αφορά ατομικά και άμεσα η απόφαση — Έννοια «κλειστός κύκλος»)

(2014/C 112/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, πρώην Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (εκπρόσωποι: P. Glazener και E. Henny, advocaten)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet, S. Noë και S. Thomas)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2011, T-203/10, Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως C(2009) 9963 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις E 2/2005 και N 642/2009 — Κάτω Χώρες — Υφιστάμενη ενίσχυση και ειδική ανά σχέδιο ενίσχυση υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Δεκεμβρίου 2011, T-203/10, Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής, κατά το μέρος που με αυτή κρίθηκε απαράδεκτη η προσφυγή ακυρώσεως των Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, Woningstichting Haag Wonen και Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl κατά της αποφάσεως C (2009) 9963 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις E 2/2005 και N 642/2009 — Κάτω Χώρες — Υφιστάμενη ενίσχυση και ειδική ανά σχέδιο ενίσχυση υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης, κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά το καθεστώς ενισχύσεων E 2/2005.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά τα λοιπά.
- 3) Η διαλαμβανόμενη στο σημείο 1 του παρόντος διατακτικού προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή.
- 4) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να εξετάσει επί της ουσίας τη διαλαμβανόμενη στο σημείο 1 του παρόντος διατακτικού προσφυγή ακυρώσεως.
- 5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2014 — Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-133/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που έχει θεσπιστεί υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης — Απόφαση με την οποία το καθεστώς χαρακτηρίζεται συμβατό — Δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει οι εθνικές αρχές προκειμένου να συμμορφωθούν προς το δίκαιο της Ένωσης — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Προσφυγή ακυρώσεως — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Έννομο συμφέρον — Ενεργητική νομιμοποίηση — Αποδέκτες τους οποίους αφορά ατομικά και άμεσα η απόφαση — Έννοια «κλειστός κύκλος»)

(2014/C 112/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (εκπρόσωποι: P. Glazener και E. Henny, advocaten)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet, S. Noë και S. Thomas)